

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران - ساختمان اسناد و کتابخانه ملی
پستی: ۱۴۰۰/۰۷/۰۱

تلفن: ۰۲۶-۵۷۳۷-۴۸۹-۲۷۹ | فاکس: ۰۲۶-۵۷۳۷-۴۸۹

این سند را برای اینکه می‌خواهم بخوانم
لطفاً این سند را در پایین صفحه خود را تأیید کنید.
تاریخ: ۱۴۰۰/۰۷/۰۱

مکالمه: ۰۲۶-۵۷۳۷-۴۸۹ | فاکس: ۰۲۶-۵۷۳۷-۴۸۹

نام: نویسنده

شماره: ۱۴۰۰/۰۷/۰۱

عنوان: نویسنده

شماره: ۱۴۰۰/۰۷/۰۱

نام: نویسنده

شماره: ۱۴۰۰/۰۷/۰۱

سومویی که

نمی‌توانست گنده شود

اریک - امانوئل اشمیت

مهشید نونهالی

نمایش نامه هایش در پیش از نیویارکیور بهطور منظم به صحنه
می‌رود او تحسین شده ممتاز است و از این پیش از نیویارکیور گردید خواستگان و چشم
افرش نظریه هیئت هر آنچه اینست و چشم از این

اریک - امانوئل اشمیت از ۱۹۴۷ تا ۱۹۵۷ در حومه ای از

شهر لور در جنوب فرانسه بزرگ شد و در کوکنی به موسیقی علاقه

نمایش داشت و گلوگاه را با این اتفاقی میگذراند و این اتفاقی میگذراند

بود آنگذار شود اما بعد از این کار متصرف کردند

تا از همان تجربه ای این آنست که در این میگذراند نایبر در ش

۰۲۶-۵۷۳۷-۴۸۹ | فاکس: ۰۲۶-۵۷۳۷-۴۸۹

اریک — امانوئل اشمیت، نمایش نامه‌نویس، داستان‌نویس، رمان‌نویس و کارگردان فرانسوی — بلژیکی، طی حدود ده سال به صورت یکی از پرخواننده‌ترین نویسنده‌گان فرانسوی زبان دنیا درآمده است و آثارش به چهل زبان برگردانده شده است و نمایش نامه‌هایش در بیش از پنجاه کشور به‌طور منظم به صحنه می‌رود. او تحسین شده منتقدان است و برگزیده خوانندگان و چند اثرش نیز به فیلم در آمده است.

اریک — امانوئل اشمیت در ۲۸ مارس ۱۹۶۰ در حومه‌ای از شهر لیون در جنوب فرانسه متولد شد. در کودکی به موسیقی علاقه بسیار داشت و در نه سالگی به آموختن پیانو پرداخت و ابتدا مایل بود آهنگساز شود. اما معلمانتش او را از این کار منصرف کردند تا از همان نوجوانی استعداد آشکارش در نگارش را پرورش دهد.

من دریافت نمی‌کنم الزاماً مهم نیست، توانستم اعتماد را،
که از نظر من نسخه‌ای از ایمان است، جایگزین اضطراب
کنم. »

و فیلسوف به نویسنده تبدیل می‌شود، نویسنده‌ای که مدام
اسطوره‌ها و حکایات بنیان‌گذار را جذب می‌کند تا با خلاقیت
خستگی ناپذیر خود آن‌ها را از نو بتند.

در سال‌های دهه ۱۹۹۰، نمایش‌نامه‌هایش در چندین کشور با
اقبال بسیار روبه‌رو می‌شود. شب والونی^۱، که نسخه مدرنی است
از اسطوره دون زوان، در ۱۹۹۱ موجب شهرت او در فرانسه
می‌شود.

سپس، مهمان ناخوانده، در ۱۹۹۳، سه جایزه از جوایز مولیر
را نصیب او می‌کند: بهترین نویسنده، بهترین نمایش و پدیده سال.
از آن‌پس، تدریس فلسفه در دانشگاه را رها می‌کند و تمام و کمال
به کار نگارش می‌پردازد.

در ۱۹۹۵، گلدن جو [جو طلایی]^۲، و در ۱۹۹۶،
دگرگونه‌های معماهی را می‌آفریند.

چند ماه بعد، یک تک‌گویی در باره آیین بودا انتشار می‌یابد با
عنوان میلارپا^۳، که در ۱۹۹۷ در جشنواره آوینیون و در ۱۹۹۹ در

« در شانزده سالگی فهمیده بودم – یا تصمیم گرفته بودم –
که نویسنده‌ام، و نخستین نمایش‌نامه‌هایم را در دیبرستان
نوشت و ایفا کرم. »

پس از گذراندن دوره ادبیات، در آزمون ورود به دانشسرای
عالی موفق می‌شود و از ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۵ به تحصیل در فلسفه
می‌پردازد و پایان‌نامه دکترایش را با عنوان « دیدرو و
مابعدالطبیعه » می‌نویسد که در ۱۹۹۷ با عنوان دیدرو و فلسفه
اغو/ منتشر می‌شود. اشمیت چندین سال به تدریس فلسفه در
دیبرستان و سپس در دانشگاه اشتغال داشته است. او خود معتقد
است که فلسفه موجب نجاتش شده و به او آموخته است تا
خودش باشد و احساس رهایی کند. می‌گوید:

« من در دنیایی بی‌خدا پرورش یافتم و گمان می‌کردم که
قاطعانه دین را نفی می‌کنم. [...] و بعد، اندک‌اندک از
عقلانیت خسته شدم زیرا قادر نبود به پرسش‌های غیرعقلانی
گوید. پس تصمیم گرفتم از انگیزش‌های غیرعقلانی
استقبال کنم: از تجربه‌های هنری و عرفانی و مواجهه با
متون وحی. »

و در جایی دیگر:
« به تدریج از پوچ‌گرایی جدا شدم و به رمزوراز روی
آوردم، به این اندیشه که ممکن است معنایی بال بگسترد که
من آفریننده آن نباشم. با رسیدن به این اندیشه که آنچه را

1. *La Nuit de Valognes*

2. *Golden Joe*

3. *Milarepa*